

«Звела мене не біда...»

Руданський Степан Васильович

Звела мене не біда,
Звела мене,
Моя нене,
Звела мене не біда,
А дівчина молода.
А дівчина,
Як калина,
А дівчина молода.
Брівоньками зв'ялила,
Брівоньками,
Чароньками.
Брівоньками зв'ялила,
Оченьками спалила.
Оченьками,
Зіроньками,
Оченьками спалила.
Ой дівчино, не в'яли,
Ой дівчино,
Ти, рибчино,
Ой дівчино, не в'яли,
Серця мого не пали!
Серця мого
Молодого,
Серця мого не пали!
Коли любиш — не жартуй!
Коли любиш,
Та не губиш,
Коли любиш — не жартуй!
Як не любиш — розчаруй!
Як не любиш,
Тільки губиш,
Як не любиш — розчаруй!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/zvela_mene_ne_bida